

Ekstrakt fra Betænkning nr. 1149

4.2. Kombinationsforsikring (forsikring for medlemmer, der sideløbende har lønarbejde og selvstændig virksomhed)

4.2.1. Gældende regler

Personer, der sideløbende har lønarbejde og selvstændig virksomhed, kan ikke forsikre sig mod tabet af begge beskæftigelser.

Pågældende vil således kunne optages i en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere, såfremt lønarbejdets omfang og aktualitet opfylder betingelserne herfor.

Alternativt vil pågældende kunne optages i en arbejdsløshedskasse for selvstændige, hvis der udøves selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Der er dog mulighed for i et vist omfang at kombinere lønarbejde og selvstændig virksomhed, idet en selvstændig erhvervsdrivende og en lønmodtager under ledighed kan modtage dagpenge sideløbende med beskæftigelse som henholdsvis lønmodtager eller selvstændig.

De væsentligste regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 57 af 1. marts 1982 (om arbejdes og indtægters betydning for arbejdsløshedsdagpengenes størrelse), bekendtgørelse nr. 646 af 21. december 1983 (om retten til arbejdsløshedsdagpenge for et medlem, som opnår arbejde af kortere varighed end fuld tid eller er ledig på grund af vejrlig eller som følge af arbejdsfordeling) samt bekendtgørelse nr. 260 af 28. april 1988 (om retten til arbejdsløshedsdagpenge for medlemmer, som under ledighed har bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed).

En *selvstændig erhvervsdrivende* anses først for ledig, når det personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt. Under ledighed kan medlemmet udføre beskæftigelse som lønmodtager med den konsekvens, at beskæftigelsen medfører fradrag i dagpengene. Dagpengene bortfalder først helt, når medlem-

met arbejder 30 timer eller derover. Når lønarbejdet er af et vist omfang, kan medlemmet ikke bibeholde sit medlemskab af en arbejdsløshedskasse for selvstændige. Ved beregningen af dagpengesats kan kun indtjening som selvstændig indgå i beregningsgrundlaget, jf. bekendtgørelse nr. 371 af 10. juni 1986 (om beregning af dagpenge og efterløn for selvstændige erhvervsdrivende). Der er i denne bekendtgørelse en enkelt undtagelsesbestemmelse, hvor efter også lønindkomst kan medregnes i beregningsgrundlaget. Det kan dog kun lade sig gøre i helt ekstraordinære tilfælde.

En *lønmodtager* kan under hel eller delvis ledighed fra lønarbejdet udføre beskæftigelse som selvstændig erhvervsdrivende med ret til dagpenge, når beskæftigelsen som selvstændig holdes inden for rammerne af bibeskæftigelsesbekendtgørelsen. Dette betyder bl.a., at arbejdet som selvstændig skal have et begrænset omfang og altid være foreneligt med lønarbejde, således at medlemmet er til rådighed for arbejdsmarkedet som enten fuldtids- eller deltidsforsikret. Medlemmet vil endvidere være omfattet af et skærpet arbejdskrav, idet kravet om 26 (for deltidsforsikrede 17) ugers arbejde skal være opfyldt inden for de seneste 18 måneder. Med hensyn til beregningen af dagpengesats vil en lønmodtager aldrig kunne medtage indtjening som selvstændig i beregningsgrundlaget, jf. bekendtgørelse nr. 685 af 8. oktober 1986 (om beregning af dagpenge og efterløn for lønmodtagere).

Beskæftigelsen ved den selvstændige virksomhed vil endvidere ikke kunne medtages ved beregningen af arbejdskravet.

Retstillingen er således forskellig alt efter, om medlemmet har status som lønmodtager eller som selvstændig.

Endvidere bliver lønarbejde og selvstændig virksomhed under ledighed behandlet forskelligt.